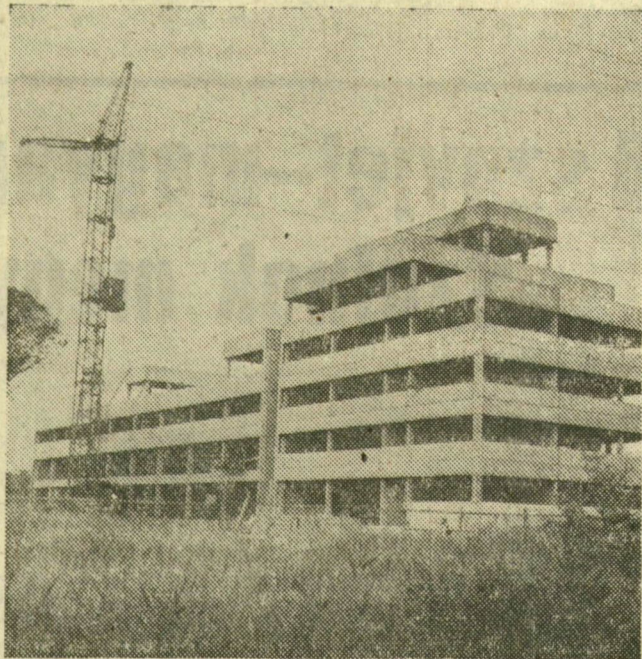

36 útemben

Épül a megyei gyógyszerertári központ

A raktárban a padlótól a plafonig kínos gondossággal szorosan egymásra rakott gyógyszerdobozok közt, szűk folyosókon úgy mozognak a dolgozók, mint valami akadályverseny résztvevői. A Csongrád megyei Gyógyszerertári Központban látott kép inkább emlékeztet egy „kinőtt” szatcsüszletre, mint egy egész megye gyógyszerellátásáért felelős fontos raktárra. Ilyen szűkös körülmények között végzik munkájukat a központ dolgozói, s látják el a megye 72 gyógyszerertárát napi áruval, s külön erőfeszítésbe kerül az elavult, csaknem évtizede aládúcolt épületben a nagy értékű gyógyszerek közt rendet tartani.

Az épülő gyógyszerertári központ

Hogy mindez sikerült, az ott dolgozók munkáját dicséri. Itt érdemes megjegyezni, amit a gyógyszerellátásról dr. Péter Szilveszter, megyei főgyógyászmondott:

— A jelenlegi hiányok nem azért nincsenek a gyógyszerertárakban, mert a megyei központban „nem férnek el”, hiszen amit az országban ma kapni lehet, azt mind beszerezték, hanem a gyógyszergyártóktól nem szállítják az épp hiányzó cikkeket.

elő, középüzemi szintű termelési technológiával, a mostani központi laboratóriumnál jóval termelékenyebben. Ez pedig további terhetek vesz majd le a gyógyszerertárak dolgozóinak válláról.

Hogy mennyire nem a megrendelőn múlik a gyógyszerkészítés, arra jó példa, hogy 1979-ben a gyógyszerertári központ 213 millió forint értékű gyógyszert rendelt, s megérkezett kevesebb, mint fele: 102 millió forint árú gyógyszer. Az csupán sovány vigasz, hogy mindez az egyébként is meglevő raktározási gondokat növelte volna, mert első megiscsak a lakosság ellátása.

Az új központban lesz a megye 72 gyógyszerertárának összes adminisztratív és szervezési ügyeit ellátó igazgatási rész is, amelynek munkatársai most a régi

központ aládúcolt irodáiban dolgoznak. A Csongrád megyei Gyógyszerertári Központ a József Attila sugárúton épül. S ha az építők az eddigi jó munkáit tartani tudják, jövő őszre, 1981. október 31-ére átadják az 54 millió forintba kerülő új, korszerű építményt. Az 54 millió forintos költségből 22 milliót a Belkereskedelmi Minisztérium vállalt magára. Ezt a raktárépítésre biztosították.

Korszerűbben, könnyebben

Fejlesztések a gumigyárban

Egykor, még a gazdasági gondok jelentkezése előtti időkben származó elképzelések szerint teljesen új, valahol Csepel környékén felépített keverőüzem látta volna el a gumiipar gyárait nyersanyaggal. A beruházási korlátozások miatt erről le kellett mondani, mindegyik gumigyár önállóan állítja elő a gumi keveréket. Fejlesztési azonban — ha kisebb összegekből is — mindenképpen szükséges.

A szegedi gumigyárban is a keverőüzemben a legnehezebb, legpiszkosabb munka. A munkások viszonyítanak: a városi munkalehetőségekhez, de akár a gumigyáron belül a többi munkahelyhez is. 1979—80-ban 16 millió forint ACSEI-hitelt (az anyagmozgatás és csomagolás fejlesztésére felhasználható hitelt) kapott a gumigyár. Ebből 4 milliót még tavaly felhasználtak, az összeg fennmaradó részéből pedig az idén korszerűsítik.

Modernizálásra szorult az alapanyagok előkészítése, a helyes összetételhez szükséges

ges mennyiségek mérése. A kaucsukot például megfelelő hőfokra kell melegíteni. Az extrakciós olajat máris automatika juttatja a kellő mennyiségben a keverőgépekbe. Az adalék vegyi anyagokat, az úgynevezett keverőanyagokat bolti mérleg, kézzel adagolják. Ez meglehetősen piszkos, nem is könnyű munka, a jövő évtől automata mérleg végzi a munkát.

Tartós gond a koromadagolás gépesítése. A korom a Szovjetunióból vagonokban érkezik, rakodólapon áll az üzem végében. Elvileg olyan silóba kellene feljutni, amilyen a Taurus címerében is szerepel.

Az utóbbi években azonban ezek a silók nem működtek, ki tudja, hány millió forint áll bennük. A koromot lifttel viszik föl a 6 méter magas levő keverőbe, ott kézzel kivágják a zsákokat, mérlegelik, úgy jut a keverőbe. Van rá elképzelés, hogy a korom mérlegelését, adagolását is gépesítik a következő öt éves tervben, ez azonban pénz kérdése is.

Jelenleg 4 keverőgépe van a gumigyárnak. Egy 140 literes és három százliteres. Közülük az egyik százliteres állandóan tartalékban van. A tervek szerint 1983-ban szereznék be újabb keverőgépet.

A finomító hengszerekről már érintés nélkül kerül át a csikokra szabdaló gumi-

Magyar és jugoszláv pártvezetők határ menti találkozója

Korom Mihály, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára június 20-án és 21-én találkozott Trpe Jakovlevszkivel, a Jugoszláv Kommunista Szövetsége KB Elnökségének végrehajtó titkárával, a Jugoszláv Testnevelési Tanács elnökével. A Szegeden és Szabadkán tartott megbeszéléseken kölcsönös tájékoztatásra került sor az MSZMP és a JKSZ tevékenységéről, a Magyar Népköztársaság és a Jugoszláv Szocialista Szövetség Köztársaság népei szocialista építőmunkájának eredményeiről. Külön figyelmet szenteltek a két ország sportolójának a moszkvai olim-

piai játékokra való felkészülésére és kifejezték reményüket, hogy az olimpiai rendezvényekre a népek barátsága jegyében minél szélesebb részvétel mellett kerül sor. A szívélyes, elvtársi légkörben lezajlott tárgyalásokon részt vett Buda István államtitkár, az Országos Testnevelési és Sporthivatal elnöke, Szabó Sándor, a Csongrád megyei pártbizottság titkára, valamint Milan Ercegan, a Jugoszláv Testnevelési Tanács alelnöke és Djordje Perisics, a Jugoszláv Testnevelési Tanács titkára. Jelen volt Halász József hazánk belgrádi és Milan Veres, a JSZSZK budapesti nagykövete. (MTI)

Védnökség

Védnökséget vállaltak a Tatabányai Szénbányák KISZ-fiatalsági Duna Vasmű részére készülő szennyvíztisztító berendezés felett. A vasműnél épülő konverter acélműben keletkező szennyvizet, az iszapot választják majd ki a szennyvízből a tatabányai tisztítóművel. Így olyan vizet nyernek, amit újra és többször is felhasználhatnak a gyártási folyamatban. A tisztítómű környezetvédelmi célokat is szolgál, mert az előírásoknak megfelelő tisztaságú víz kerül majd ki a folyókba az acélműből.

A KISZ-eseknek nem kis részük van abban, hogy a berendezések ötven százaléka már Dunaújvárosban van.

Energia a mérlegen

Egy vizsgálat tapasztalatai

Évekkel ezelőtt, amikor 1973-ban robbanásszerűen megemelkedtek az olajárak, a legtöbb szakember csupán átmenetnek tartotta a változást. Amikor eltelt néhány év, s az energiahordozók árai továbbra is rendületlenül emelkedtek a világpiacon, világossá vált, hogy ez a tendencia hosszú távra szól, s hatása alól — bármennyire szeretnénk is — mi sem vonhatjuk ki magunkat, még akkor sem, ha beszerzéseinkben nagyrészt élvezünk a KGST-ből származó előnyöket. Így azután tavaly és tavalyelőtt nálunk is számos

intézkedés született annak érdekében, hogy ésszerűbben gazdálkodjunk az egyre dráguló energiahordozókkal és energiával. S azóta az is közismertté vált, hogy ezek az intézkedések, valamint a növekvő fogyasztói árak megváltoztatták az eredményt: tavaly már csökkent az energiaszükséglet, a növekedésnek üteme, s előnyösen változott az energiafogyasztás szerkezete is.

Biztató eredmények tehát már vannak. Eppen ezért is érdemes idézni egy megyei népi ellenőrzési vizsgálat néhány megállapítását. Ebből az is kiderül, hogy lehetőségeinket korántsem használjuk ki még az energiatakarékosságban. Mindenekelőtt talán a vizsgálat alaposabb illusztráló néhány adatot érdemes idézni. Tizennégytagú munkabizottság irányításával 245 népi ellenőr vett részt a munkában. Összesen 55 vállalatnál, intézménynél, szervezetnél vizsgálták meg, hogy hogyan és mit tettek a takarékoság érdekében.

A vizsgálat tanulsága szerint összességében kedvező tendenciák zajlottak a megyében, az utóbbi két esztendőben. Csongrád megye energiamérlegében meghatározó szerepe a földgáznak van. Az ipar által felhasználott összes energiamennyiség mintegy 86 százalékát földgázból állították elő 1979-ben. Ez — tekintettel a források közelségére — kedvezőnek mondható. Csakúgy, mint az, hogy az országban hasznosított geotermikus energia 77 százalékát Csongrád megye mezőgazdasága használja föl. S a képet az is kedvezőbbé teszi, hogy a megye iparának energiafogyasztása az utóbbi két évben csökkent. Ezen belül a villamosenergia-fogyasztást még azoknak a vállalatoknak is sikerült mérsékelniük, amelyeknek közben növekedett termelésük. Ezzel szemben viszont növekedett a mezőgazdaság energiafelhasználása, mivel egyre több hőigényes technológiát vezetnek be.

Önmagukban az egyes adatok nem sokat mondanak. Érdemes azt is áttekinteni, mi húzódik meg az egyes tendenciák mögött. Az ipari üzemek például kialakították energetikai szervezetüket, s többnyire alaposan fölmerítették, hogy milyen módon lehetne ésszerűbbé, takarékosabbá tenni energiafelhasználásukat. Mindez jelentős

eredményeket hozott annak ellenére, hogy fedezet hiányában számos, az energiatakarékosságot szolgáló beruházásra nem volt lehetőségük a vállalatoknak. S eredményeiket fölfelethet az is rontotta, hogy az energetikusok többsége egyéb feladatokkal is meg van bízva a vállalatoknál. Igaz, ez még a jobbik eset. Mert például a vizsgált mezőgazdasági üzemek jó részében ki sem alakították az energetikai szervezetet, s nem is vizsgálták meg alaposan saját energiafelhasználásukat. Sok intézmény pedig az is előfordul, hogy szakképzetlen emberek látják el az energetikai teendőket.

Az eredmények, illetve eredménytelenségek alakulásában azonban egyéb tényezők is közrejátszottak. Például az, hogy az ipari üzemek többségében színvonalos energiatakarékossági intézkedési tervet készítettek, amit végre is hajtottak. E tervek készítéséhez többnyire a dolgozók bevonásával végeztek veszteségtérítő vizsgálatokat a vállalatok. A vizsgált mezőgazdasági üzemekben viszont nem végeztek veszteségtérítő vizsgálatokat — legfőképpen egy-két helyen, ötletzerűen —, s intézkedési tervet sem készítettek. És hogy végül is mire jó egy ilyen terv? A szegedi városi gazdasági vállalat például a távhőszolgáltatás ésszerűsítésére alapos intézkedési tervet készített, amit végre is hajtottak. Ennek következtében csökkent a távhőszolgáltatás fajlagos energiafelhasználása.

Vegyes tehát az energiafelhasználás és -takarékoság számunkra egyre fontosabb képe. Az tény, hogy tavaly már mérséklődött az energiafelhasználás növekedésének üteme, de az is tény, hogy a veszteségek alapos feltárásával, átgondolt tervek készítésével, s azok maradtalan végrehajtásával még jelentősen csökkenthetnénk szinte mindenütt a fajlagos energiafelhasználást. S mivel ezekhez az intézkedésekhez is tekintélyes idő szükséges, nem is beszélve az oly annyira szükséges szemléletváltásról, belénk zódott „pazarló” szokásokról, hasznos lenne mihamarabb fölmérni lehetőségeinket és teendőinket.

Szőlővirágzás Tokajban

Jó termés ígérkezik

Tokaj-hegyalján megkezdődött a szőlők virágzása. A tévőinek is. A vidék nagyüzemi és háztáji termelői megkezdtek a permetezést.

párás idő kedvez a szőlő kártevőinek is. A vidék nagyüzemi és háztáji termelői megkezdtek a permetezést.